

"Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos (...)" Art. 1 de la Declaración Universal de los Derechos Humanos
"Tots els éssers humans naixen lliures i iguals en dignitat i drets (...)" Art. 1 de la Declaració Universal dels Drets Humans

Queixa 2600815
Matèria Indústria, agricultura, comerç i turisme
Assumpte Falta de resposta recurs d'alçada

RESOLUCIÓ DE CONSIDERACIONS A L'ADMINISTRACIÓ

1 Tramitació de la queixa

1.1. En data 16/02/2026, el promotor de la queixa va presentar un escrit davant d'esta institució al qual es va assignar el número de queixa 2600815.

En el seu escrit de queixa manifestava, substancialment, que amb data 14/09/2025 va interposar, (...), un recurs d'alçada contra la Resolució de la Direcció General d'Energia i Mines de data 07/08/2025 –que li va ser degudament notificada en data 17/08/2025, mitjançant la qual es concedia l'autorització administrativa prèvia i de construcció de la central fotovoltaica FV BENIFALLIM I i la línia elèctrica d'evacuació FV Benifallim I i Benifallim III (expedient ATREGI/2020/159/03)–, en què sol·licitava que es revocara la resolució impugnada. Que han transcorregut més de tres mesos i l'Administració autonòmica no ha resolt el recurs d'alçada.

1.2. El 17/02/2026, admesa la queixa a tràmit i atés el temps transcorregut, es va requerir a la Conselleria d'Indústria, Turisme, Innovació i Comerç, i més concretament a la Direcció General d'Energia i Mines, que ens informara, en el termini d'un mes, sobre l'estat actual de tramitació del recurs d'alçada presentat pel promotor de la queixa davant d'eixa conselleria en data 14/09/2025, sense que fins ara s'haja rebut l'informe referit.

2 Conclusions de la investigació

2.1 Drets i llibertats públiques relacionats amb la present queixa

En el present expedient de queixa es planteja la demora excessiva a resoldre el recurs d'alçada interposat pel promotor de la queixa en data 14/09/2025, per part de la Conselleria d'Indústria, Turisme, Innovació i Comerç.

En este sentit, resulta d'aplicació l'art. 122.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que, quan regula l'obligació de resoldre de manera expressa per part de l'Administració tots els recursos d'alçada interposats pels ciutadans, estableix que «El termini màxim per a dictar i notificar la resolució serà de tres mesos».

Este termini, segons la legislació vigent, es comptarà, en els iniciats a sol·licitud de l'interessat, des de la data en què el recurs haja tingut entrada en el Registre de l'òrgan competent per a la seua tramitació que, en este cas, va tindre lloc el dia 14/09/2025.

El dret a obtenir una resposta sobre allò que s'ha demanat a l'Administració imposa a esta un termini màxim per a resoldre, amb la finalitat d'evitar esperes interminables del ciutadà, sota pena d'aplicar regles del silenci positiu o negatiu. Clarament ho formula l'exposició de motius de la citada Llei 39/2015: «el silenci administratiu, positiu o negatiu, no ha de ser entès com un institut jurídic normal, sinó com la garantia que impedisca que els drets dels particulars es buiden de contingut quan la seua Administració no atenga de manera eficaç i amb la celeritat deguda les funcions per a les quals s'ha organitzat».

L'Administració està obligada a respondre al ciutadà que acudix a ella, no donant més del que pot i ha de fer, però tampoc menys del que raonablement pot esperar-se, i el mínim que ha d'oferir al ciutadà és una resposta directa, ràpida, exacta i legal. Estem, doncs, davant d'una de les manifestacions legislatives del dret a obtenir una resolució expressa dins de termini.

L'obligació administrativa de complir escrupolosament amb les normes que regixen els procediments i cuidar al màxim tots els tràmits que constituïxen l'expedient, dimana directament del mandat constitucional de l'art. 103 d'una administració eficaç que servix amb objectivitat els interessos generals i que actua amb sotmetiment ple a la llei i al dret, sotmetiment que s'articula mitjançant la subjecció de l'actuació pública al procediment administratiu establert per la llei i segons els principis garantits per la Constitució Espanyola en l'art. 9.3.

En este sentit, el Tribunal Constitucional té dit, des d'antic, en la Sentència núm. 71, de data 26 de març de 2001, que «es evidente, como hemos declarado en reiteradas ocasiones (por todas, SSTC 6/1986, de 21 de enero, FF. 3; 204/1987, de 21 de diciembre, F. 4; 180/1991, de 23 de septiembre, F. 1; y 86/1998, de 21 de abril, FF. 5 y 6) que la Administración no puede verse beneficiada por el incumplimiento de su obligación de resolver expresamente en plazo solicitudes y recursos de los ciudadanos, deber éste que entronca con la cláusula del Estado de Derecho (art. 1.1 CE), así como con los valores que proclaman los arts. 24.1, 103.1 y 106.1 CE».

Per això, el nostre legislador autonòmic, quan regula esta institució en la Llei 2/2021, de 26 de març, li atribueix, en l'article 33.2.c), la funció específica de vetllar i controlar que l'Administració resolga, dins del termini i en la forma corresponent, les sol·licituds presentades i els recursos plantejats en el seu àmbit competencial.

De la mateixa manera, l'art. 9.2 del nou Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana reconeix que «tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de manera equitativa i imparcial, i en un termini raonable».

Al seu torn, l'article 41 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (Dret a la bona administració) estableix que «Tota persona té dret que les institucions, òrgans i organismes de la Unió Europea tracten els seus assumptes de manera imparcial i equitativa i dins d'un termini raonable».

Considerem que la vigència de les disposicions analitzades imposa a les administracions més exigència a l'hora d'abordar l'anàlisi dels escrits que els dirigeixen els ciutadans i donar-los resposta expressa, motivada, dins de termini i amb indicació dels recursos que puguin interposar-se en contra, en el marc del dret a una bona administració.

Este dret a una bona administració es conforma així com un dret bàsic i essencial de la ciutadania valenciana, que s'integra, com a mínim, pels drets de la persona al fet que les administracions públiques atenguen en un termini raonable les peticions que esta els formule, donant-los una resposta expressa i motivada, de manera que el ciutadà puga conèixer en tot moment quina és la posició de l'administració implicada respecte del seu problema, per a, en cas de discrepància, poder exercir les accions de defensa dels seus drets que estime més adequades.

En efecte, en este cas, resulta evident que la Conselleria d'Indústria, Turisme, Innovació i Comerç, i més concretament a la Direcció General d'Energia i Mines, no ha resolt el recurs d'alçada interposat contra la Resolució de la Direcció General d'Energia i Mines de data 07/08/2025 –que li va ser degudament notificada en data 17/08/2025, mitjançant la qual es concedia l'autorització administrativa prèvia i de construcció de la central fotovoltaica FV BENIFALLIM I i la línia elèctrica d'evacuació FV Benifallim I i Benifallim III (expedient ATREGI/2020/159/03)–, en què sol·licitava que es revocara la resolució impugnada, presentat per l'autor de la queixa en data 14/09/2025; és a dir, han transcorregut més de sis mesos, es tracta d'una demora excessiva, ja que el termini legal màxim per a resoldre este tipus de recursos és de tres mesos.

2.2 Conducta de l'Administració

L'article 39.1.a) de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana, estableix el següent:

Es considerarà que hi ha falta de col·laboració amb el Síndic de Greuges quan, en els terminis establits per a això, es produïsquen els fets següents:

- a) No es facilite la informació o la documentació sol·licitada (...)

En el cas que ens ocupa, la Conselleria d'Indústria, Turisme, Innovació i Comerç encara no ha remés a esta institució l'informe requerit amb data 17/02/2026 i, per tant, ha incomplert el termini legal màxim d'un mes (article 31.2 de la citada Llei 2/2021).

Si la Conselleria d'Indústria, Turisme, Innovació i Comerç es nega a col·laborar amb el Síndic de Greuges, es farà constar en les resolucions que posen fi al procediment, així com en els informes anuals, especials i extraordinaris que emeta el Síndic de Greuges davant de les Corts Valencianes i, en este cas, s'indicarà també la identitat de les persones responsables.

La persistència en les actituds obstaculitzadores que derive en un comportament hostil o sistemàticament entorpidor de les investigacions dutes a terme pel Síndic de Greuges, donarà lloc a un informe especial de caràcter monogràfic, en el qual s'identificaran les autoritats i el personal que siguen responsables del que ha succeït.

3 Consideracions a l'Administració

Per tot això, formulem les consideracions següents:

A LA CONSELLERIA D'INDÚSTRIA, TURISME, INNOVACIÓ I COMERÇ:

1. **RECOMANEM** que, tenint en compte el període de temps transcorregut des de la interposició del recurs d'alçada de data 14/09/2025, contra la Resolució de la Direcció General d'Energia i Mines de data 07/08/2025, procedisca, urgentment, a resoldre'l de manera expressa i a notificar-ho a l'autor de la queixa.
2. **RECORDEM EL DEURE LEGAL** de col·laborar amb el Síndic de Greuges, facilitar-li la informació sol·licitada i contestar a les recomanacions, suggeriments o recordatoris de deures legals efectuats.

Segons la llei que regula esta institució, les administracions a les quals van dirigides les nostres consideracions estan obligades a enviar-nos, en el termini màxim d'un mes, un informe on manifestaran si accepten estes consideracions. Si les accepten, hauran d'indicar les mesures que adoptaran per a complir-les. Si no les accepten, hauran de justificar la seua resposta.

Finalment, esta Resolució es notificarà a totes les parts i es publicarà en www.elsindic.com/va/actuacions.

Ángel Luna González

Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana